

ชื่อวิทยานิพนธ์	การยับยั้งแบคทีเรียของสารสกัดพีชสมุนไพรในกุ้งกุลาดำ [†] (<i>Penaeus monodon</i>) แซ่บเย็น
ผู้เขียน	นางสาวรัชนี เต้ออีกดหยอด
สาขาวิชา	เทคโนโลยีชีวภาพ
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

ในการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งแบคทีเรียของสารสกัดพีชสมุนไพรที่ใช้ในประเทศไทย 12 ชนิด ได้แก่ กระชาย (*Boesenbergia pandurata*) กระเทียม (*Allium sativum*) กล้วยน้ำว้า (*Musa sapientum*) กะเพรา (*Ocimum tenuiflorum*) ข่า (*Alpinia glanga*) ขิง (*Zingiber officinale*) ชุมเห็ดเทศ (*Cassia alata*) เบญจกานี (*Quercus infectoria*) บัวบก (*Centella asiatica*) ฝรั่ง (*Psidium guajava*) มังคุด (*Garcinia mangostana*) และสีเสียดเทศ (*Uncaria gambir*) ที่สกัดด้วยเอทานอลและน้ำต่อเชื้อแบคทีเรีย ก่อโรค 4 ชนิดได้แก่ *Listeria monocytogenes*, *Salmonella typhi*, *Staphylococcus aureus* และ *Vibrio parahaemolyticus* โดยใช้วิธี dics diffusion พบร่วมกัน 4 ชนิด คือสารสกัดของผลฝรั่งและเบญจกานี โดยยับยั้งการเจริญของ *L. monocytogenes* ได้ดีที่สุด สารสกัดของเปลือกกล้วยน้ำว้า ใบฝรั่งและขิงมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของ *L. monocytogenes*, *S. typhi* และ *S. aureus* สารสกัดของเปลือกมังคุดและสีเสียดเทศมีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญของ *L. monocytogenes*, *S. aureus* และ *V. parahaemolyticus* สารสกัดของกระเทียม ชุมเห็ดเทศ และใบมังคุดมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของ *L. monocytogenes* และ *S. aureus* สารสกัดของปลี กัววาน้ำว้ามีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของ *L. monocytogenes* และ *S. typhi* ได้ สำหรับสารสกัดพีช สมุนไพรที่สกัดด้วยน้ำพบว่าสารสกัดของเบญจกานีและสีเสียดเทศมีฤทธิ์ยับยั้งแบคทีเรียได้ทั้ง 4 ชนิด สารสกัดของชุมเห็ดเทศและใบมังคุดมีฤทธิ์ในการยับยั้ง *L. monocytogenes* และ *S. aureus* ได้ สารสกัดของผลฝรั่งยับยั้งการเจริญของ *S. aureus* และ *S. typhi* ได้

ในการทดสอบหาค่า Minimum inhibitory concentration (MIC) โดยวิธี agar dilution พบร่วมกัน 4 ชนิด คือสารสกัดด้วยเอทานอลของเบญจกานี ซึ่งยับยั้ง *L. monocytogenes* ได้ดีที่สุดและมีค่า MIC เป็น 0.08 มิลลิกรัม/ มิลลิลิตร นอกจากนี้สารสกัดด้วย เอทานอลของปลีและผลกล้วยน้ำว้ายับยั้ง *L. monocytogenes* และ *S. typhi* ได้ดีตามลำดับ และสารสกัด ด้วยเอทานอลของเบญจกานีมีฤทธิ์ยับยั้ง *S. aureus* และ *V. parahaemolyticus* ได้ดีโดยมีค่า MIC เป็น 0.16 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร ส่วนสารสกัดพีชสมุนไพรที่สกัดด้วยน้ำพบว่าสารสกัดของเบญจกานีมีฤทธิ์

ขับยัง *L. monocytogenes* และ *S. aureus* ได้ดีที่สุด โดยมีค่า MIC เป็น 0.62 มิลลิกรัม/ มิลลิลิตร สารสกัดของใบมังคุดและสีเสียดเทศมีฤทธิ์ในการขับยังการเจริญ *S. typhi* และ *S. aureus* โดยมีค่า MIC เป็น 1.25 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการขับยังแบคทีเรียของสารสกัดพืชสมุนไพร ซึ่งศึกษาถึงอิทธิพลของปริมาณของแบคทีเรีย พื้นดินและอุณหภูมิ พบว่าปริมาณของแบคทีเรียมีผลต่อฤทธิ์ในการขับยังแบคทีเรียของสารสกัดพืชสมุนไพร โดยสารสกัดด้วยเอชานอลของเบญจุกานี ปลูกล้วนนำวัว ผลลัพธ์นำวัว และสีเสียดเทศสามารถขับยังการเจริญของ *L. monocytogenes*, *S. typhi* และ *V. parahaemolyticus* ที่มีปริมาณเชื้อริบิลล์ 10^3 CFU/ml ได้หมดภายในเวลา 24 ชั่วโมง และสารสกัดด้วยเอชานอลและนำ้ของเบญจุกานีขับยังการเจริญของ *S. aureus* ที่มีปริมาณเชื้อริบิลล์ 10^3 CFU/ml ได้หมดภายในเวลา 12 ชั่วโมง สารสกัดพืชสมุนไพรที่คัดเลือกมาสามารถขับยังการเจริญโดยแบคทีเรียที่ทดสอบได้เพียงบางส่วน เมื่อมีปริมาณแบคทีเรียริบิลล์ 10^5 CFU/ml และ 10^7 CFU/ml ใน 24 ชั่วโมง ส่วนผลของพื้นดินและอุณหภูมิพบว่าสารสกัดพืชสมุนไพรที่คัดเลือกมีผลต่อฤทธิ์ขับยังการเจริญของแบคทีเรียที่ทดสอบเพียงเล็กน้อย

การนำสารสกัดพืชสมุนไพรที่มีฤทธิ์แบบกว้าง นั่นคือสารสกัดด้วยเอชานอลของเบญจุกานีไปศึกษาฤทธิ์ในการขับยังแบคทีเรียในกุ้งกุลาดำแห่เย็น พบว่าเมื่อเก็บรักษากุ้งกุลาดำที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส กุ้งกุลาดำที่มีการใช้สารสกัดเบญจุกานีมีปริมาณด่างที่ระเหยได้ทั้งหมดเป็น 22.96 มิลลิกรัม/100 กรัม ไม่พบปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด เมื่อเก็บรักษาเป็นเวลา 14 วัน ในขณะที่กุ้งกุลาดำที่ไม่มีการใช้สารสกัดเบญจุกานีพบว่าปริมาณด่างที่ระเหยได้ทั้งหมดเป็น 29.82 มิลลิกรัม/100 กรัม และมีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดเป็น 4.49 log CFU/ml และสำหรับกุ้งกุลาดำที่มีการเติมเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* หรือ *V. parahaemolyticus* พบว่าในกุ้งกุลาดำที่มีการใช้สารสกัดของเบญจุกานีมีปริมาณด่างที่ระเหยได้ทั้งหมด ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดและปริมาณแบคทีเรียที่เติมลงไป้น้อยกว่ากุ้งกุลาดำที่ไม่มีการใช้สารสกัดเบญจุกานี เช่นกัน

Thesis Title	Antibacterial Activity of Herbal Extracts in Refrigerated Black Tiger Shrimp (<i>Penaeus monodon</i>)
Author	Miss Ratchanee Te-eiadyo
Major Program	Biotechnology
Academic Year	2006

ABSTRACT

The crude ethanolic and aqueous extracts of 12 herbs used in Thailand including *Boesenbergia pandurata*, *Allium sativum*, *Musa sapientum*, *Ocimum tenuiflorum*, *Alpinia galanga*, *Zingiber officinale*, *Cassia alata*, *Quercus infectoria*, *Centella asiatica*, *Psidium guajava*, *Garcinia mangostana* and *Uncaria gambir* were investigated for their antibacterial activity against several pathogenic bacteria including *Listeria monocytogenes*, *Salmonella typhi*, *Staphylococcus aureus* and *Vibrio parahaemolyticus* using disc diffusion method. Regardless of the solvent used, the ethanolic extracts of *P. guajava* fruits and *Q. infectoria* galls showed antibacterial activity against all tested bacterial. The ethanolic extracts of *M. sapientum* fruit peels, the ethanolic extracts of *P. guajava* leaves and *Z. officinale* rhizomes showed antibacterial activity against *L. monocytogenes*, *S. typhi* and *S. aureus*. The ethanolic extracts of *G. mangostana* fruit peels and *U. gambir* extracts showed antibacterial activity against *L. monocytogenes*, *S. aureus* and *V. parahaemolyticus*. The ethanolic extracts of *A. sativum*, *C. alata* leaves and *G. mangostana* leaves exhibited antibacterial activity against *L. monocytogenes* and *S. aureus*. The ethanolic extracts of *M. sapientum* flowers showed antibacterial activity against *L. monocytogenes* and *S. typhi*. The aqueous extract of *Q. infectoria* and *U. gambir* showed antibacterial activity against all tested bacteria. The aqueous extracts of *C. alata* leaves and *G. mangostana* leaves exhibited antibacterial activity against *L. monocytogenes* and *S. aureus*. The aqueous extracts of *P. guajava* fruits showed antibacterial activity against *S. aureus* and *S. typhi*.

The crude extracts that possessed antibacterial activity were subjected to determination of Minimum Inhibitory Concentration (MIC) using agar dilution method. The ethanolic extracts of *M. sapientum* flowers and *Q. infectoria* showed highest antibacterial activity against *L. monocytogenes* with lowest MIC value of 0.08 mg/ml. In addition, the ethanolic extract of

M. sapientum flowers and *M. sapientum* fruits showed significant antibacterial activity against *L. monocytogenes* and *S. typhi*, respectively. The ethanolic extracts of *Q. infectoria* showed activity against *S. aureus* and *V. parahaemolyticus* with MIC values of 0.16 mg/ml. The aqueous extract of *Q. infectoria* demonstrated antibacterial activity against *L. monocytogenes* and *S. aureus* with MIC of 0.62 mg/ml. The aqueous extract from leaves of *G. mangostana* and *U. gambir* showed activity against *S. typhi* and *S. aureus* with MIC of 1.25 mg/ml.

The factors affecting on antibacterial activity of herbal extracts were determined for the inoculum size, pH and temperature. The results revealed that the inoculum size had profound effect on the antibacterial activity. The ethanolic extracts from galls of *Q. infectoria*, flowers of *M. sapientum*, fruits of *M. sapientum* and *U. gambir* had a complete inhibitory effect on *L. monocytogenes*, *S. typhi* and *V. parahaemolyticus* at the 10^3 CFU/ml within 24 hours. While the ethanolic extract and aqueous extract from galls of *Q. infectoria* had a complete inhibitory effect on *S. aureus* at the 10^3 CFU/ml within 12 hours. When the inoculum sizes of the 10^5 CFU/ml and 10^7 CFU/ml were used these selected herbal extracts showed only partial inhibition against all tested bacteria after 24 hours. The pH and temperature of the selected extracts had slightly affected on the antibacterial activity.

The use of ethanolic extract from galls of *Q. infectoria* to inhibit the bacterial growth on shrimp storaged at 4 °C was studies. The treated shrimp had a total volatile base (TVB) of 22.96 mg/100 g and none of total viable count (TVC) after 14 days of storage, when untreated shrimp had a TVB of 29.82 mg/100 g and a TVC of 4.49 log CFU/ml. When the inoculated shrimp with *S. aureus* or *V. parahaemolyticus* was used the addition of ethanolic extract from galls of *Q. infectoria* also showed TVB and TVC less than control. In addition no *S. aureus* or *V. parahaemolyticus* was found in the shrimp after 7 days of storage.